

naturligheds ved Taxationen til at faae en høiere Værdie. Det Sted, som vel staaer paa Fæstefjord, men er et Leiehuus, kommer ikke til at lide en saa stor Værdiforringelse som det Sted, der ikke alene staaer paa Fæstefjord, men tillige selv er et Fæstested.

Det er jo umuligt paa Forslagsstillernes Begne at besvare de Udtalelser, som ere fremfattede af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig), og det havde maaskee været rigtigst ikke at gaae ind paa denne Forhandling, men jeg troer, at skylde det ærede Medlem den personlige Opmærksomhed at udtale mig om, hvorledes jeg for mit eget Bedkommende opfatter Sagen. Den Dagsorden, hvortil vi kom i forrige Aar, var ikke opfundet her i denne Sal; den kom hertil fra den anden Afdeling af Rigsdagen, og jeg for mit Bedkommende har aldrig tilbunds forstaaet den; den stiller sig for mig som en Dagsorden, men ikke som meget Andet. Vi have igjen iaar faaet en Dagsorden, den er lidt anderledes, men det er ogsaa kun en Dagsorden. Det Væsentligste ved en motiveret Dagsorden er, at man gaaer over til Dagsordenen, og det Uvæsentlige derved er Motiveringen. Jeg har altid haft en vis Modbydelighed for alle motiverede Dagsordener, det er et Skjærnbræt, man kryber bagved, og hvorom man kan sige med Hollænderen: „Snack es good koop“, men som sagt skulde der være foretaget Noget med Hensyn til Dagsordenen, og det ikke skulde være kommet fra Regjeringen, saa maatte det være kommet — og jeg kan ikke nægte, at jeg havde ventet det — fra de Mænd, som vidste, hvad der egentlig laa i denne Dagsorden, og hvorledes den burde løses. Jeg havde ventet, da vi sidst kom sammen, at see et saadant Forslag i det andet Thing, men istedet derfor traf jeg paa en ny Dagsorden, og vi kunne vente mange af den Art, men jeg har ikke kunnet forstaae, hvorledes Noget her i Thinget skulde kunne forelægge et Forslag, der svarede til denne Dagsorden, efter som de Gæster, der her i Thinget lod til ret at begribe den, og som fra Begyndelsen af med største Iver havde understøttet den, forlod den, førend den var bleven fuldstændig

født, idet de stemte imod den. Det ærede Medlem vil erindre, at de Mænd, der talte med om Overenskomsten, og som skulde være de, der vilde være tilfredse, naar vi gik ind paa en saadan Dagsorden, forstode deres Barn under selve Fødselen.

Grundtvig: Ja, jeg skal ikke gaae dybere ind paa denne Sag, det var kun et Spørgsmaal, jeg i Sagens Interessé rettede til dem, som jeg anseer for Hovedmændene i denne Sag, men jeg skal blot gjøre den ene Bemærkning, at det jo er klart, at der under Sagens nærværende Stilling slet Intet udrettes, dersom vi ikke gjøre et Forslag, som vi kunne vente, at det andet Thing vil slutte sig til. Det er jo kun under Forudsætning af, at begge Thing blive enige om en Løsning, at vi kunne vente at bevæge Regjeringen til det, som den endnu ikke selv finder sig bevæget til.

Sfcherning: Ja, deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og saasnart jeg ved nogen som helst Observation skulde kunne finde, hvad det andet Thing og Regjeringen kan slutte sig til, skal jeg være paa rede Haand til at gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at komme dertil, men hidtil har jeg kun seet, at Regjeringen kan beslutte sig til Ministeromflytninger i det rette Dieblis, og det andet Thing til Dagsordener.

J. A. Hansen: Blandt de Grunde, som den ærede Justitsminister anførte, for at Regjeringen ikke i Dieblisset kunde slutte sig til denne Lov, hørte jeg ikke nævne nogen, som var hentet fra Lovforslagets Bestemmelse om den Maade, hvorpaa Værdien af Godset skal udfindes. Der staaer i Lovforslagets § 2, at Kjøbesummen skal bestemmes til den Værdi, som en saadan, Fæstelovgivning undergIVEN Eiendom, med al dens Tilbehør af Besætning og Inventarium, og med de samme paahvælende Byrder og Afgifter, har i Handel og Wandel. Det vilde være meget ønskeligt, hvis den høitærede Minister vilde yttre sig om, hvorvidt han, idetmindste for si i Bedkommende, maatte finde, at den Bestemmelse er den rette